

Arrest

nr. 347 074 van 22 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2026, datum waarop de zaak op tegensprekelijke wijze werd uitgesteld naar de terechtzitting van 18 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 12 november 2024 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 augustus 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 7 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 10/03/2008 in Luanda, Angola. Je gebruikt ook de naam M.. Je bent etnisch Bakongo. Toen je enkele maanden oud was, zijn jullie voor het werk van jouw vader naar Soyo verhuisd. Twee jaar later keerden jullie terug naar Luanda.

Toen je tien jaar oud was ongeveer, zijn jouw ouders gescheiden van elkaar. Jouw vader ging bij jouw stiefmoeder wonen, en jij bleef bij jouw moeder wonen. Jouw moeder moest ook gaan werken om geld te verdienen om de schoolkosten en dergelijke te betalen. Jouw moeder begon te werken als huishoudhulp bij meneer F.. Elke dinsdag en elke vrijdag ging je na jouw school naar het werk van jouw moeder om haar daar op te halen. Soms gaf meneer F. jullie ook een lift naar de taxistop. Je zag hem een beetje als een vaderfiguur.

Toen je 14 of 15 jaar oud was, in juni, ben je ook jouw moeder gaan ophalen aan haar werk, maar jouw moeder was er al niet meer. Meneer F. drong aan dat je binnen in het huis zou komen, en dat hij naar jouw moeder zou bellen. Hij beloofde jouw moeder dat hij jou later aan de taxistop zou afzetten. Hij heeft je bedreigd, geïntimideerd, en verkracht. Nadien vertelde hij dat jij het niet tegen jouw moeder mocht vertellen, anders zou zij haar job verliezen.

Enkele maanden gingen voorbij, en in augustus 2023 werd je erg ziek. In het ziekenhuis werd vastgesteld dat je zwanger was. Je was genoodzaakt om aan jouw moeder te vertellen wat er gebeurd was. Jouw moeder werd boos en is naar het huis van meneer F. gegaan. Jouw moeder probeerde hem te slaan, en meneer F. diende een klacht tegen haar in. Jouw moeder werd aangehouden, en jij werd geholpen door een vriendin van jouw moeder, mevrouw Fl.. In het totaal heeft jouw moeder een week in het politiekantoor opgesloten gezeten, Fl. heeft geld betaald om haar vrij te laten.

Fl. legde jullie uit dat jullie moesten vertrekken omdat meneer F. veel geld had, en invloed. Jullie verhuisden naar een andere wijk, naar Kimbango, naar een vriend van jouw moeder, genaamd P.. Via de bureaus vernamen jullie dat er een auto met drie mannen jullie waren komen zoeken. Omdat je zwanger was, had je het moeilijk op school, en besloot je om te stoppen met school. Ze begonnen jouw procedure te regelen om te reizen. Op 11/03/2024 ben je bevallen van een zoon, Fr.S..

Op 08/11/2024 heb je Angola verlaten. Toen je in België aangekomen bent, werd jouw oom die hier woont, gecontacteerd. Op 12/11/2024 diende je een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: jouw paspoort, geboorteakte, identiteitskaart van jouw moeder, vaccinatiekaart en groeicurve van Fr..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

U verzocht bovendien op de zetel van het CGVS gehoord te worden door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk, wat gebeurde.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je verklaart te vrezen dat je schrik hebt dat meneer F. jou zou achtervolgen bij terugkeer naar Angola (notities persoonlijk onderhoud (NPO) p. 19). In België krijg je ook mentale en fysieke steun bij jouw familieleden.

Het CGVS stelt vast dat je er niet in slaagde om gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de identiteit en het profiel van F., jouw beweerde vervolger. Dit is nefast voor de geloofwaardigheid van de beweerde omstandigheden waarin het misbruik plaatsvond.

- Je werd in eerste instantie gevraagd naar de route van jouw school naar het huis van meneer F., een route die je zelf meerdere keren alleen hebt afgelegd, zo een acht keer per maand (NPO p. 21-22). Je kan het adres niet geven waar F. zou gewoond hebben, je kan enkel zeggen dat het dicht bij jouw school was, in de wijk Kilamba (NPO p. 21). Thans beweerde je ook wel dat het dertig minuten wandelen was van jouw school naar F. zijn thuis, wat nu ook bezwaarlijk vlak aan jouw school is. Er kunnen wel meer details verwacht worden over de exacte locatie van zijn huis. Ook wanneer je gevraagd werd om in de detail de route te beschrijven van jouw school naar het huis van meneer, antwoordde je zeer beknopt dat het dertig minuten te voet was, en dat je een hoofdbaan moest oversteken en naar rechts moest gaan (NPO p. 21-22).

Jouw verklaringen over de route naar F. zijn huis, zijn te beknopt voor een route die je beweerdelijk zo vaak aflegde.

- Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je ook gevraagd om te vertellen over F., over wie hij was (NPO p.22). Je kon enkel vertellen dat zijn naam F. was, en dat hij financieel goed gesteld was. Gevraagd of je nog iets over hem kon vertellen, antwoordde je dat jullie beleefd met elkaar spraken (NPO p. 23). Je kent zijn volledige naam niet, en je weet niet van waar hij afkomstig is (NPO p. 23). Hoewel hij iemand met financiële stabiliteit was, die jouw moeder tewerkstelde, wist je ook niet wat hij deed als job. Je veronderstelde dat hij een job had, omdat hij financiële stabiliteit had, maar toen je dan geopperd werd dat hij ook een rijke familie kon hebben, kon je het niet uitleggen (NPO p. 23). Ook jouw kennis met betrekking tot zijn bron van inkomsten, is gewoon een veronderstelling, die verder nergens op gebaseerd is. Je verklaarde tevens dat meneer F. een bepaalde invloed had, ook hier werd je naar gevraagd (NPO p. 24). Je legde uit dat hij rijk was, en dat de vriendin van jouw moeder had gezegd dat hij bepaalde macht en invloed had. Je kon hier echter verder niets over verduidelijken, hij was misschien betrokken bij de staat of de regering (NPO p. 22). Je werd nog een laatste kans gegeven om meer over hem te vertellen, maar je kon niets meer toevoegen (NPO p. 24). Je weet ook niet waar hij momenteel zou verblijven (NPO p. 25). **Het CGVS stelt vast dat je bijzonder weinig informatie kan geven over de identiteit van jouw vermeende vervolger.**

- Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je gevraagd of je zelf ooit had geprobeerd om meer informatie over hem te weten te komen, waarop je ontkennend antwoordde. Je ontkende tevens dat jouw moeder meer informatie over hem zou hebben. Het CGVS erkent dat het voor een jong slachtoffer van seksueel geweld niet evident is om onderzoek te voeren naar haar dader, maar wijst er ook op dat jouw moeder al geruime tijd voor meneer F. werkt en dus ook toegang zou moeten hebben tot bepaalde basisinformatie over deze persoon. Zeker gezien jouw bewering dat hij een machtige en invloedrijke man was. Je werd er tijdens het persoonlijk onderhoud op gewezen dat het toch handig is om meer te weten over een persoon voor wie jullie op de vlucht moesten slaan, waarop je louter antwoordde dat je er niet zo veel belang aan hechtte, en dat het nu voor jou ok is om er niet aan te denken (NPO p. 24). Je spreekt jouw moeder nog drie keer per week (NPO p. 14) en je spreekt ook nog met jouw vader (NPO p. 15). In die zin kan er dus wel van jou verwacht worden dat je het CGVS meer inzicht tracht te bieden in de identiteit van jouw beweerde vervolger.

Ook wat betreft de omstandigheden na het misbruik, kon je niet overtuigen

- **Je was niet consistent in jouw verklaringen met betrekking tot jouw verhuis naar Kimbango.** In jouw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken staat er op twee manieren vermeld dat je in maart 2024, 8 maanden voor jouw vertrek in november 2024, naar de wijk Kimbango bent verhuisd (verklaring DVZ dd. 16/06/2024 vraag 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud kaderde je je verhuis naar Kimbango echter al eerder, met name in augustus 2023, in de periode dat je ontdekt had dat je zwanger was (NPO p. 12). Dit is wel een danig verschil in tijd, enerzijds zou je dan in de periode van de bevalling naar Kimbango verhuisd zijn, of anderzijds was die verhuis dan wanneer je ontdekte dat je zwanger was. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd je hier naar gevraagd, en je antwoordde dat je in maart 2024 je baby had gekregen (NPO p. 12). Je weet niet hoe het komt dat het bij de DVZ dan zo anders werd weergegeven. Het is wel van belang dat je vanaf het begin eenduidig bent over de plaatsen waar je was nadat je ontdekte dat je zwanger was, en waar je woonde toen je bevallen was. Waar het CGVS kan inzien dat je nog jong was, en dat exacte data niet evident zijn, worden exacte data ook niet van jou verwacht. Er wordt anderzijds wel verwacht dat je consistent bent over de context waarin bepaalde evenementen plaatsvonden.

- **Je beweerde dat je naar het ziekenhuis bent gegaan, een wijkgezondheidscentrum, en toen te weten kwam dat je zwanger was.** Je legde geen enkel document neer om dit ziekenhuisbezoek te staven. Tevens legde je ook geen documenten neer om aan te tonen dat je bevallen bent, of dat je een kind hebt gekregen in Angola (NPO p. 27-28). Je werd gevraagd naar dergelijke documenten, waarop je antwoordde dat je deze niet bij jou had (NPO p. 28). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je gevraagd om dit bij jouw moeder na te vragen, en het CGVS ontving een kopie van een vaccinatietaal en van een groeicurve. Waar het CGVS vaststelt dat jouw naam geschreven staat bij 'moeder' op de vaccinatietaal, betreft dit vooralsnog een kopie van een document, dat bovendien ook geen officieel identiteitsdocument is. Hetzelfde geldt voor de groeicurve.

- Ondanks jouw vrees voor meneer F., zijn jullie niet zelf naar de politie gegaan om klacht in te dienen. Gevraagd naar waarom jullie geen klacht waren gaan indienen, verklaarde je dat je geen problemen wilde, en dat het een heel gedoe is om een dergelijke gerechtelijke procedure te doorlopen (NPO p. 27). Je haalde dus zelf niet aan dat de zogenaamde opsluiting van jouw moeder, een reden was die jou weerhield om naar de politie te gaan om zelf bescherming te zoeken. Pas in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud verklaarde je dat hij een machtig man van bij de overheid is, en hoe zou je hem kunnen aanklagen. Zoals supra al besproken, heb je geen enkele duidelijkheid geschept over het profiel van meneer F., en ook nadat je duidelijk contact had met jouw moeder (je legde een kopie van haar identiteitskaart neer na het persoonlijk onderhoud) heb je op geen enkele manier verduidelijkt op welke manier deze meneer F. een machtige man was. Je voegde vaagweg toe dat hij bij de MPLA overheid werkt. Een dergelijke toevoeging verklaart dus nog altijd niet afdoende waarom je niet naar de politie zou kunnen gaan. Je zou met jouw familie nooit gesproken hebben over bescherming zoeken bij de politie, en je weet niet of de politie jou zou kunnen beschermen. Indien je een gegronde vrees hebt ten aanzien van meneer F., kan er verwacht

worden dat jullie zich in eerste instantie wenden tot de bescherming van de autoriteiten van jouw land van herkomst.

- Na de aangehaalde verkrachting en na de bevalling ben je ook nog zeer lange tijd in Angola verbleven, zonder verder persoonlijke problemen te hebben ervaren, hetgeen ook een duidelijke tegenindicatie is voor jouw nood aan bescherming.

Wat betreft jouw vrees bij terugkeer naar Angola, merkt het CGVS nog het volgende op.

- Uit jouw verklaringen blijkt dat jouw moeder ondertussen in Soyo verblijft, beweerdelijk samen met jouw kind (NPO p. 28). Gevraagd naar de laatste keer dat jouw moeder zogenaamd bedreigingen zou hebben ontvangen, dateren deze ook al van december 2024 (NPO p. 28). Je werd gevraagd of het voor jou mogelijk zou zijn om bij jouw moeder in Soyo te gaan wonen, waarop je antwoordde dat je het niet weet, je zou eigenlijk graag hebben dat ze daar ook weg zouden gaan en bij jou in België zouden komen wonen (NPO p. 28). Nogmaals gevraagd of het voor jou mogelijk is om daar te verblijven, legde je uit dat je een deel van jouw kindertijd daar had doorgebracht, maar dat je niet weet hoe de dingen daar nu zijn. Je haalde ook aan dat je niet terug wilt, gewoon wilt studeren en jouw moeder en zoon in de buurt wilt hebben (NPO p. 28). In de opmerkingen van de notities voeg je er alsnog, post facto, aan toe dat het gevaarlijk zou zijn in Soyo omdat die man op zoek was naar jou. Je verduidelijkt hierbij niet waarom je dit nog niet had verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud. **Je bracht geen elementen aan waaruit zou blijken dat jij niet samen met jouw moeder in Soyo zou kunnen wonen.**

- Het CGVS stelt tevens vast dat jouw familie, waaronder jouw vader, ook op de hoogte zijn van wat er gebeurd is, en dat je dus bevallen bent van een zoon. Jouw moeder zou jouw vader op de hoogte hebben gebracht na jullie verhuis naar Kimbango (NPO p. 27). Jullie hebben met elkaar gepraat, en hij heeft jou ook gerust gesteld (NPO p. 27). Je bracht geen verklaringen aan waaruit zou blijken dat het feit dat je een kind zou hebben gekregen, voor jou een terugkeer naar Angola onmogelijk zou maken. Waar jouw advocaat verklaarde dat jonge ongehuwde moeders geconfronteerd worden met structurele discriminatie en uitsluiting (NPO p. 30) merkt het CGVS op dat hierbij verwezen wordt naar algemene informatie, en dat dergelijke vrees ook persoonlijk geconcretiseerd moet worden. Je bent zelf nog één jaar en drie maanden in Angola blijven wonen nadat je wist dat je zwanger was, en zeven maanden nadat je bevallen was. Je verklaarde dat je het mentaal moeilijk had tijdens jouw zwangerschap, en daardoor ook de school niet kon verderzetten (NPO p. 10) maar legde verder geen concrete verklaringen af over discriminatie. **Uit jouw verklaringen blijkt niet dat je in die periode een dermate vorm van discriminatie hebt meegemaakt die het voor jou onmogelijk maakte om in Angola te blijven wonen, je haalde dit niet aan als reden voor vertrek noch als vrees bij terugkeer (NPO p. 19).**

- Je verklaarde dat je in België fysieke en mentale steun krijgt van familie. Je zou hier raad krijgen van mensen, die jou helpen met wat er gebeurd is (NPO p. 19). Het CGVS merkt hierbij op dat je geen psychologische of medische behandeling krijgt in België, noch heb je hier ooit naar gevraagd (NPO p. 20). Gevraagd in welke zin het leven in België voor jou mentaal gemakkelijker zou zijn, legde je verder uit dat het gaat over zelfontwikkeling is, en dat je hier kan groeien en studeren (NPO p. 20). Ook op deze manier haalde je geen elementen aan waaruit een terugkeer naar Angola voor jou onmogelijk blijkt.

De documenten die je neerlegde veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jouw paspoort en geboorteakte kunnen enkel jouw identiteit staven, hetgeen niet betwist wordt. Tot slot kan worden opgemerkt dat je Angola op legale wijze hebt verlaten, met jouw eigen Angolees paspoort, via de luchthaven van Luanda (NPO p. 12), een vaststelling die een verdere indicatie inhoudt dat jij geenszins individueel vervolgd wordt door Angolese staatsactoren. De identiteitskaart van jouw moeder kan enkel dienen om aan te tonen wat haar identiteit en nationaliteit is, wat ook niet betwist wordt. De documenten van Fr. werden supra al besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 05/09/2025. Op 24/09/2025 ontving het CGVS via jouw advocaat de opmerkingen, hetgeen ook al in de opmaak van de beslissing opgenomen werd. Het betroffen voor het overige ook nog verduidelijkingen over hoe jouw moeder werk vond bij meneer F., en aanpassingen wat betreft enkele persoonsnamen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de

materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*de rechten van het kind*”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota's

3.1. Ter terechtzitting van 18 februari 2026 legt verzoekster samen met een eerste aanvullende nota de geboorteakte van haar kind neer.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verzoekster een tweede aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij een psychologisch attest en een vertaling van de geboorteakte van haar kind toevoegt.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus

een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en

stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

U verzocht bovendien op de zetel van het CGVS gehoord te worden door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk, wat gebeurde.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. Zij wijst in haar verzoekschrift weliswaar op haar mentale kwetsbaarheid omwille van het gegeven dat zij als minderjarige een kind kreeg nadat zij op haar veertiende zwanger geraakt, doch zij laat na concreet te duiden welke bijkomende steunmaatregelen volgens haar nog nodig zouden zijn geweest. Evenmin blijkt uit het bijgebrachte psychologische attest (zie verzoeksters tweede aanvullende nota) dat er nog bijkomende procedurele waarborgen dienden te worden toegekend. Het loutere gegeven dat aan verzoeksters vluchtrelaas geen geloof wordt gehecht, betekent niet dat er met haar bijzondere procedurele noden geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden bij de beoordeling van haar verklaringen. De motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal behelst geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoekster verklaart dat zij werd verkracht door F., de werkgever van haar moeder en een invloedrijk persoon. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

7.2. In haar tweede aanvullende nota verwijst verzoekster naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

Ingevolge deze bepaling komt het aan de asielinstanties toe om, wanneer komt vast te staan dat een verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, aan te tonen dat er goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich in de toekomst niet opnieuw zal voordoen.

In casu stelt de Raad vast dat uit de voorgelegde geboorteakte van verzoeksters zoon (zie beide aanvullende nota's) blijkt dat zij inderdaad op veertienjarige leeftijd bevallen is. Er kan in het licht van de in België geldende leeftijd van zestien jaar voor seksuele meerderjarigheid dan ook worden aangenomen dat de seksuele betrekkingen die verzoekster had die tot haar zwangerschap leidden, als verkrachting kunnen worden beschouwd. In die zin neemt de Raad dan ook aan dat verzoekster in het verleden reeds werd vervolgd. Dit wordt ook bevestigd door het bij verzoeksters tweede aanvullende nota gevoegde psychologisch attest, waarin melding wordt gemaakt van “een traumatische gebeurtenis” die verzoekster in haar land van herkomst heeft meegemaakt, hoewel het attest verder geen verduidelijking bevat van waarin deze traumatische gebeurtenis zou bestaan.

Hoe dan ook stelt de Raad in het licht van het bepaalde in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet vast dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat de vervolging waarvan verzoekster in het verleden slachtoffer werd, met name verkrachting, zich in de toekomst niet opnieuw zal voordoen. Uit de lezing van het rechtsplegingsdossier blijkt immers dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster geschetste context van haar verkrachting op veertienjarige leeftijd. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dienaangaande op goede gronden als volgt:

“Je verklaart te vrezen dat je schrik hebt dat meneer F. jou zou achtervolgen bij terugkeer naar Angola (notities persoonlijk onderhoud (NPO) p. 19). In België krijg je ook mentale en fysieke steun bij jouw familieleden.

Het CGVS stelt vast dat je er niet in slaagde om gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de identiteit en het profiel van F., jouw beweerde vervolger. Dit is nefast voor de geloofwaardigheid van de beweerde omstandigheden waarin het misbruik plaatsvond.

- Je werd in eerste instantie gevraagd naar de route van jouw school naar het huis van meneer F., een route die je zelf meerdere keren alleen hebt afgelegd, zo een acht keer per maand (NPO p. 21-22). Je kan het adres niet geven waar F. zou gewoond hebben, je kan enkel zeggen dat het dicht bij jouw school was, in de wijk Kilamba (NPO p. 21). Thans beweerde je ook wel dat het dertig minuten wandelen was van jouw school naar F. zijn thuis, wat nu ook bezwaarlijk vlak aan jouw school is. Er kunnen wel meer details verwachten worden over de exacte locatie van zijn huis. Ook wanneer je gevraagd werd om in de detail de route te beschrijven van jouw school naar het huis van meneer, antwoordde je zeer beknopt dat het dertig minuten te voet was, en dat je een hoofdbaan moest oversteken en naar rechts moest gaan (NPO p. 21-22). **Jouw verklaringen over de route naar F. zijn huis, zijn te beknopt voor een route die je beweerdelijk zo vaak aflegde.**

- Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je ook gevraagd om te vertellen over F., over wie hij was (NPO p.22). Je kon enkel vertellen dat zijn naam F. was, en dat hij financieel goed gesteld was. Gevraagd of je nog iets over hem kon vertellen, antwoordde je dat jullie beleefd met elkaar spraken (NPO p. 23). Je kent zijn volledige naam niet, en je weet niet van waar hij afkomstig is (NPO p. 23). Hoewel hij iemand met financiële stabiliteit was, die jouw moeder tewerkstelde, wist je ook niet wat hij deed als job. Je veronderstelde dat hij een job had, omdat hij financiële stabiliteit had, maar toen je dan geopperd werd dat hij ook een rijke familie kon hebben, kon je het niet uitleggen (NPO p. 23). Ook jouw kennis met betrekking tot zijn bron van inkomsten, is gewoon een veronderstelling, die verder nergens op gebaseerd is. Je verklaarde tevens dat meneer F. een bepaalde invloed had, ook hier werd je naar gevraagd (NPO p. 24). Je legde uit dat hij rijk was, en dat de vriendin van jouw moeder had gezegd dat hij bepaalde macht en invloed had. Je kon hier echter verder niets over verduidelijken, hij was misschien betrokken bij de staat of de regering (NPO p. 22). Je werd nog een laatste kans gegeven om meer over hem te vertellen, maar je kon niets meer toevoegen (NPO p. 24). Je weet ook niet waar hij momenteel zou verblijven (NPO p. 25). **Het CGVS stelt vast dat je bijzonder weinig informatie kan geven over de identiteit van jouw vermeende vervolger.**

- Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je gevraagd of je zelf ooit had geprobeerd om meer informatie over hem te weten te komen, waarop je ontkennend antwoordde. Je ontkende tevens dat jouw moeder meer informatie over hem zou hebben. Het CGVS erkent dat het voor een jong slachtoffer van seksueel geweld niet evident is om onderzoek te voeren naar haar dader, maar wijst er ook op dat jouw moeder al geruime tijd voor meneer F. werkt en dus ook toegang zou moeten hebben tot bepaalde basisinformatie over deze persoon. Zeker gezien jouw bewering dat hij een machtige en invloedrijke man was. Je werd er tijdens het persoonlijk onderhoud op gewezen dat het toch handig is om meer te weten over een persoon voor wie jullie op de vlucht moesten slaan, waarop je louter antwoordde dat je er niet zo veel belang aan hechtte, en dat het nu voor jou ok is om er niet aan te denken (NPO p. 24). Je spreekt jouw moeder nog drie keer per week (NPO p. 14) en je spreekt ook nog met jouw vader (NPO p. 15). In die zin kan er dus wel van jou verwacht worden dat je het CGVS meer inzicht tracht te bieden in de identiteit van jouw beweerde vervolger.

Ook wat betreft de omstandigheden na het misbruik, kon je niet overtuigen

- **Je was niet consistent in jouw verklaringen met betrekking tot jouw verhuis naar Kimbango.** In jouw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken staat er op twee manieren vermeld dat je in maart 2024, 8 maanden voor jouw vertrek in november 2024, naar de wijk Kimbango bent verhuisd (verklaring DVZ dd. 16/06/2024 vraag 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud kaderde je je verhuis naar Kimbango echter al eerder, met name in augustus 2023, in de periode dat je ontdekt had dat je zwanger was (NPO p. 12). Dit is wel een danig verschil in tijd, enerzijds zou je dan in de periode van de bevalling naar Kimbango verhuisd zijn, of anderzijds was die verhuis dan wanneer je ontdekte dat je zwanger was. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd je hier naar gevraagd, en je antwoordde dat je in maart 2024 je baby had gekregen (NPO p. 12). Je weet niet hoe het komt dat het bij de DVZ dan zo anders werd weergegeven. Het is wel van belang dat je vanaf het begin eenduidig bent over de plaatsen waar je was nadat je ontdekte dat je zwanger was, en waar je woonde toen je bevallen was. Waar het CGVS kan inzien dat je nog jong was, en dat exacte data niet evident zijn, worden exacte data ook niet van jou verwacht. Er wordt anderzijds wel verwacht dat je consistent bent over de context waarin bepaalde evenementen plaatsvonden.

- **Je beweerde dat je naar het ziekenhuis bent gegaan, een wijkgezondheidscentrum, en toen te weten kwam dat je zwanger was.** Je legde geen enkel document neer om dit ziekenhuisbezoek te staven. Tevens legde je ook geen documenten neer om aan te tonen dat je bevallen bent, of dat je een kind hebt gekregen in Angola (NPO p. 27-28). Je werd gevraagd naar dergelijke documenten, waarop je antwoordde dat je deze niet bij jou had (NPO p. 28). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je gevraagd om dit bij jouw moeder na te vragen, en het CGVS ontving een kopie van een vaccinatiekaart en van een groeicurve. Waar het CGVS vaststelt dat jouw naam geschreven staat bij 'moeder' op de vaccinatiekaart, betreft dit vooralsnog een kopie van een document, dat bovendien ook geen officieel identiteitsdocument is. Hetzelfde geldt voor de groeicurve.

- Ondanks jouw vrees voor meneer F., zijn jullie niet zelf naar de politie gegaan om klacht in te dienen. Gevraagd naar waarom jullie geen klacht waren gaan indienen, verklaarde je dat je geen problemen wilde, en dat het een heel gedoe is om een dergelijke gerechtelijke procedure te doorlopen (NPO p. 27). Je haalde dus

zelf niet aan dat de zogenaamde opsluiting van jouw moeder, een reden was die jou weerhield om naar de politie te gaan om zelf bescherming te zoeken. Pas in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud verklaarde je dat hij een machtig man van bij de overheid is, en hoe zou je hem kunnen aanklagen. Zoals supra al besproken, heb je geen enkele duidelijkheid geschept over het profiel van meneer F., en ook nadat je duidelijk contact had met jouw moeder (je legde een kopie van haar identiteitskaart neer na het persoonlijk onderhoud) heb je op geen enkele manier verduidelijkt op welke manier deze meneer F. een machtige man was. Je voegde vaagweg toe dat hij bij de MPLA overheid werkt. Een dergelijke toevoeging verklaart dus nog altijd niet afdoende waarom je niet naar de politie zou kunnen gaan. Je zou met jouw familie nooit gesproken hebben over bescherming zoeken bij de politie, en je weet niet of de politie jou zou kunnen beschermen. Indien je een gegronde vrees hebt ten aanzien van meneer F., kan er verwacht worden dat jullie zich in eerste instantie wenden tot de bescherming van de autoriteiten van jouw land van herkomst.

- Na de aangehaalde verkrachting en na de bevalling ben je ook nog zeer lange tijd in Angola verbleven, zonder verder persoonlijke problemen te hebben ervaren, hetgeen ook een duidelijke tegenindicatie is voor jouw nood aan bescherming.

Wat betreft jouw vrees bij terugkeer naar Angola, merkt het CGVS nog het volgende op.

- Uit jouw verklaringen blijkt dat jouw moeder ondertussen in Soyo verblijft, beweerdelijk samen met jouw kind (NPO p. 28). Gevraagd naar de laatste keer dat jouw moeder zogenaamd bedreigingen zou hebben ontvangen, dateren deze ook al van december 2024 (NPO p. 28). Je werd gevraagd of het voor jou mogelijk zou zijn om bij jouw moeder in Soyo te gaan wonen, waarop je antwoordde dat je het niet weet, je zou eigenlijk graag hebben dat ze daar ook weg zouden gaan en bij jou in België zouden komen wonen (NPO p. 28). Nogmaals gevraagd of het voor jou mogelijk is om daar te verblijven, legde je uit dat je een deel van jouw kindertijd daar had doorgebracht, maar dat je niet weet hoe de dingen daar nu zijn. Je haalde ook aan dat je niet terug wilt, gewoon wilt studeren en jouw moeder en zoon in de buurt wilt hebben (NPO p. 28). In de opmerkingen van de notities voeg je er alsnog, post facto, aan toe dat het gevaarlijk zou zijn in Soyo omdat die man op zoek was naar jou. Je verduidelijkt hierbij niet waarom je dit nog niet had verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud. **Je bracht geen elementen aan waaruit zou blijken dat jij niet samen met jouw moeder in Soyo zou kunnen wonen.**

- Het CGVS stelt tevens vast dat jouw familie, waaronder jouw vader, ook op de hoogte zijn van wat er gebeurd is, en dat je dus bevallen bent van een zoon. Jouw moeder zou jouw vader op de hoogte hebben gebracht na jullie verhuis naar Kimbango (NPO p. 27). Jullie hebben met elkaar gepraat, en hij heeft jou ook gerust gesteld (NPO p. 27). Je bracht geen verklaringen aan waaruit zou blijken dat het feit dat je een kind zou hebben gekregen, voor jou een terugkeer naar Angola onmogelijk zou maken. Waar jouw advocaat verklaarde dat jonge ongehuwde moeders geconfronteerd worden met structurele discriminatie en uitsluiting (NPO p. 30) merkt het CGVS op dat hierbij verwezen wordt naar algemene informatie, en dat dergelijke vrees ook persoonlijk geconcretiseerd moet worden. Je bent zelf nog één jaar en drie maanden in Angola blijven wonen nadat je wist dat je zwanger was, en zeven maanden nadat je bevallen was. Je verklaarde dat je het mentaal moeilijk had tijdens jouw zwangerschap, en daardoor ook de school niet kon verderzetten (NPO p. 10) maar legde verder geen concrete verklaringen af over discriminatie. **Uit jouw verklaringen blijkt niet dat je in die periode een dermate vorm van discriminatie hebt meegemaakt die het voor jou onmogelijk maakte om in Angola te blijven wonen, je haalde dit niet aan als reden voor vertrek noch als vrees bij terugkeer (NPO p. 19).**

- Je verklaarde dat je in België fysieke en mentale steun krijgt van familie. Je zou hier raad krijgen van mensen, die jou helpen met wat er gebeurd is (NPO p. 19). Het CGVS merkt hierbij op dat je geen psychologische of medische behandeling krijgt in België, noch heb je hier ooit naar gevraagd (NPO p. 20). Gevraagd in welke zin het leven in België voor jou mentaal gemakkelijker zou zijn, legde je verder uit dat het gaat over zelfontwikkeling is, en dat je hier kan groeien en studeren (NPO p. 20). Ook op deze manier haalde je geen elementen aan waaruit een terugkeer naar Angola voor jou onmogelijk blijkt.

De documenten die je neerlegde veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jouw paspoort en geboortakte kunnen enkel jouw identiteit staven, hetgeen niet betwist wordt. Tot slot kan worden opgemerkt dat je Angola op legale wijze hebt verlaten, met jouw eigen Angolees paspoort, via de luchthaven van Luanda (NPO p. 12), een vaststelling die een verdere indicatie inhoudt dat jij geenszins individueel vervolgd wordt door Angolese staatsactoren. De identiteitskaart van jouw moeder kan enkel dienen om aan te tonen wat haar identiteit en nationaliteit is, wat ook niet betwist wordt. De documenten van Fr. werden supra al besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 05/09/2025. Op 24/09/2025 ontving het CGVS via jouw advocaat de opmerkingen, hetgeen ook al in de opmaak van de beslissing opgenomen werd. Het betroffen voor het overige ook nog verduidelijkingen over hoe jouw moeder werk vond bij meneer F., en aanpassingen wat betreft enkele persoonsnamen."

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven in concreto te weerleggen.

Waar zij wijst op haar kwetsbaar profiel als minderjarige en haar mentale gezondheidstoestand, dient erop gewezen dat waar kan worden aangenomen dat verzoekster ten tijde van de voorgehouden vervolgingsfeiten nog jong was en dat haar mentale gezondheidstoestand kwetsbaar is, zij niet als dermate jong kan worden beschouwd dat zij niet in staat zou zijn de kernelementen van haar vluchtrelaas toe te lichten. Evenmin blijkt uit het bijgebrachte psychologisch attest (zie verzoeksters tweede aanvullende nota) dat zij omwille van haar mentale gezondheidstoestand niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Bovendien verklaarde verzoekster dat zij nog contact heeft met zowel haar moeder als haar vader en dat zij in België door familieleden wordt bijgestaan. In deze context is het dan ook geenszins onredelijk om van haar te verwachten dat zij zich terdege over de kernelementen van haar vluchtrelaas, waaronder de persoon van F., tracht te (laten) informeren. Verzoekster slaagde er immers wel in om de geboorteakte van haar zoon te bemachtigen. Uit de voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoeksters kennis over verschillende kernelementen van haar vluchtrelaas gebrekkig is. Evenmin voegt zij hieromtrent in haar verzoekschrift en/of in haar aanvullende nota's enige bijkomende informatie toe.

Wat betreft de route naar het huis van F. betoogt verzoekster in haar verzoekschrift dat zij wel degelijk deze route kon beschrijven. De Raad stelt evenwel vast dat zij dienaangaande niet verder komt dan te stellen dat zij langs bushalte 2 passeerde, daarna via een markt en dan een autoverkoopplaats, hetgeen bezwaarlijk als een doorleefde en gedetailleerde beschrijving kan worden beschouwd van een route die zij blijkens haar verklaringen acht keer per maand aflegde. Verder kan een wandeling van dertig minuten stappen niet als een locatie 'dichtbij' haar school worden beschouwd.

Verder blijkt verzoekster tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk te hebben verklaard dat zij in maart 2024 naar de wijk Kimbango verhuisde, terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelde dat zij in augustus 2023 naar deze wijk verhuisde. Aangezien zij deze verhuis tijdens haar persoonlijk onderhoud linkt aan het moment waarop zij ontdekte zwanger te zijn en zij in maart 2024 beviel van haar zoon, doen deze uiteenlopende verklaringen wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Het gegeven dat in de bestreden beslissing verder geen andere tegenstrijdigheden gedurende haar vier uur durende persoonlijk onderhoud worden aangehaald, betekent op zich niet dat hoe dan ook geloof dient te worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas.

Waar zij stelt dat het logisch is dat zij geen klacht ging indienen aangezien F. reeds klacht had ingediend tegen haar moeder, dient erop gewezen dat de beweerde klacht van F. op zich niet betekent dat verzoekster hem nadien niet meer van verkrachting zou kunnen beschuldigen door een klacht tegen hem in te dienen. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld, slaagt verzoekster er niet in de beweerde macht en invloed van F. concreet aannemelijk te maken. Dit klemmt des te meer daar uit de door haar aangehaalde landeninformatie (verzoekschrift, p. 11-12) blijkt dat de Angolese autoriteiten trachten op te treden tegen misbruik van jonge meisjes. Dat dit optreden niet steeds succesvol is, zoals verzoekster benadrukt, betekent niet dat er geen inspanningen worden geleverd. De Angolese autoriteiten kunnen immers bezwaarlijk aan verzoekster bescherming trachten te verlenen indien zij niet op de hoogte worden gesteld van de voorgehouden verkrachting door F.

Waar verzoekster opmerkt dat zij na haar bevalling nog een tijdje in Angola leefde, doch dat zij haar voorzorgen nam door onder te duiken en niet naar school te gaan, doet dit geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster in deze periode niet meer door F. werd benaderd. Haar verklaringen over een mogelijk verblijf in Soyo, waar haar moeder actueel verblijft, vormen wel degelijk een bijkomende negatieve indicatie voor de ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Zoals gesteld, maakt verzoekster niet aannemelijk dat F. een machtig en invloedrijk persoon is, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat hij haar overal zou kunnen vinden omdat hij overal zijn "*mannetjes*" heeft.

Waar verzoekster verder nog aanvoert dat zij als alleenstaande tienermoeder in Angola met structurele discriminatie en uitsluiting zal worden geconfronteerd, dient vastgesteld dat zij hiertoe enkel verwijst naar algemene landeninformatie. Uit deze informatie blijkt niet dat er actueel in Angola sprake is van een veralgemeende groepsvervolgung tegen alleenstaande tienermoeders. Verzoekster dient haar voorgehouden vrees voor vervolging omwille hiervan dan ook *in concreto* aannemelijk te maken, waar zij evenwel in gebreke blijft. Een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie volstaat hiertoe niet. Meer zelfs, zij verklaarde dat ook haar vader op de hoogte is van haar bevalling en maakt geen melding van andere concrete elementen waaruit zou kunnen blijken dat zij omwille van het feit dat zij een alleenstaande tienermoeder is, in geval van terugkeer naar Angola dermate dreigt te worden gediscrimineerd en uitgesloten dat zou moeten worden aangenomen dat zij hierdoor heden nood zou hebben aan internationale bescherming.

De algemene bepaling dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, doet hoe dan ook geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en

48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag betreffende status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630).

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in verzoeksters nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Aangezien uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de context waarin verzoekster werd verkracht, besluit de Raad dat verzoekster meent dat de werkelijke context waarin zij als veertienjarige seksuele betrekkingen had, op zich niet van aard is om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging te onderbouwen. Aldus zijn er goede redenen om aan te nemen dat de vervolging, waarvan verzoekster in het verleden slachtoffer werd, zich niet opnieuw zal voordoen. Verzoekster verhindert door haar ongeloofwaardige verklaringen immers de asielinstanties een waarheidsgetrouw en volledig zicht te bieden op de context van deze vroegere vervolging, zodat dient te worden aangenomen dat deze context geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging, hetgeen op zich een goede reden vormt om aan te nemen dat deze vervolging zich in de toekomst niet opnieuw zal voordoen.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

8.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER